

bærer Understøttelse af deres Arbejds-løshedskasse — og muligvis desuden af Hjelpekassen —, i øvrigt er stillede ens med alle andre Beboere i den paagældende Kommune med Hensyn til de i Kommunen iværksatte Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden.

Idet Udvalget angaaende de Grunde, der har foranlediget Lovgivningsmagten til at gaa ind paa Forhøjelser af Arbejds-løshedskassernes vedtægtsmæssige Understøttelser, kan henvise til den af et Folketingsudvalg den 19. Oktober f. A. afgivne Betænkning vedrørende Loven af 27. Oktober, skal det om de foran nævnte Hovedformaal og om Sagen i øvrigt bemærke følgende:

ad 1:

Det foreliggende Lovforslag fastsætter som Tillæg til løbende Understøttelser 75 pCt. for Familieforsørgere og 50 pCt. for Ikke-Familieforsørgere, dog mindst et Tillæg af henholdsvis 1 Kr. 25 Øre og 75 Øre pr. Dag, men saaledes, at Forsørgeres daglige Understøttelse bliver ikke under 2 Kr. 50 Øre for heltbetalende og 2 Kr. for halvt- eller delvis-betalende; for Ikke-Forsørgere fastsætter Forslaget: ikke under henholdsvis 2 Kr. og 1 Kr. 50 Øre pr. Dag.

Udvalget foreslaar nu yderligere at forhøje Minimumssatserne for Familieforsørgeres daglige Understøttelse med 25 Øre ud fra den almindelige Betragtning, at det navnlig er de lavere og her atter Familieforsørgernes Understøttelser, der mest trænger til at hæves.

Der har under Sagens Behandling været udtalt Frygt for, at man med Understøttelserne kunde komme for nær op mod de normale Lønninger i de enkelte Fag. Men *dels* er de nuværende Lønninger, selvfølgelig, et Stykke over de normale, fordi det under den herskende Dyrtid simpelthen har været umuligt for Arbejderne at eksistere med de statistisk belagte „normale“ Lønninger; *dels* har mange Arbejdere med Lønninger, der ikke har været hævede højt nok over de normale, maattet søge Understøttelse gennem Hjelpekasserne, og *endelig* er der i Lovforslagets

§ 4, sidste Stykke, givet Adgang for Ministeren til at forhindre, at Understøttelsen gennem Arbejdsløshedskasserne kommer for nær til Lønnen.

I Lovforslagets §§ 1 og 2 er der ved ændrende Bestemmelser givet Ministeren og Arbejdsløshedsnævnet Adgang til at træde regulerende til, hvor de praktiske Forhold maatte gøre det nødvendigt, og der er, gennem 3die og 4de Stykke i § 2, skabt en Mulighed for at værgе Kasserne mod Folk, der før har holdt sig borte, men nu indmelder sig alene i den Hensigt at erhverve Understøttelse.

Den ved Loven af 27. Oktober indførte maanedlige Huslejhjælp paa indtil 35 Kr. for Forsørgere er bibeholdt, men der er nu givet disse, naar de faar Arbejde efter en Arbejdsløshedperiode paa mindst 2 Uger, Adgang til at faa Huslejhjælp for denne kortere Tid. Forslaget indfører en ugevis udbetalt, mindre Huslejhjælp for Ikke-Forsørgere, hvilket Udvalget kan tiltræde.

ad 2:

Loven af 27. Oktober havde til Forudsætning, at de ved denne indførte Understøttelser ikke kunde yde de paagældende arbejdsløse en tilstrækkelig Hjælp, da Understøttelserne, i det væsentlige, var indrettede efter Arbejdsløshedskassernes forsikringsmæssige Hensyn og ikke efter Dyrtiden. Derfor var det i Lovens § 8 fastsat, med en Henvisning til nogle Eksempler, at der kunde ydes yderligere Understøttelse gennem den stedlige Hjelpekasse. Disse vilkaarligt valgte Eksempler er af mange Kommuner blevet opfattet som angivende det *eneste* Grundlag for Adgang til at hjælpe, og man har ganske set bort fra den Trang, hvori Medlemmer af Arbejdsløshedskasser med lave Understøttelser befandt sig.

For, saa vidt muligt, at hindre Gentagelse af den Slags Misforstaaelser fra Kommuners Side er der nu givet Paragraffen en saadan Affattelse, at Misforstaaelser maa være udelukkede. Den arbejdsløse, hvis Understøttelse, selv med de nu forhøjede Sats, giver ham og